

[Socialministeren]

Endelig for det tredje hviler de to partiers synspunkter på en alt for snæver og forenklet, for ikke at sige forkert økonomisk vurdering og sammenligning. Der er således ingen relevans i at sammenholde den månedlige udgift for henholdsvis revalidering og førtidspension. Det afgørende må her være, om man i øvrigt alene skal fokusere ud fra en økonomisk betragtning – hvilket jeg er stærkt imod – om en beskæftigelses- og revalideringsindsats i længden er mere rentabel end en førtidspension. Og i relation til sidstnævnte skal man ikke glemme alle de følgeudgifter, der kan være forbundet med, at man ikke lader den pågældende yde en indsats i og for samfundet.

På baggrund af forhandlingerne med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har jeg alene med henblik på at opnå et kompromis ændret indholdet af kommissoriet, således at alle de elementer, der opregnes i beslutningsforslaget, nu er blevet inddraget.

På den baggrund er det lidt svært at forstå, at de to partier ikke kan stemme for lovforslaget, som det ser ud i dag. Og det må dog være således, at det ikke alene er den ene part i en forhandling, som skal vise en bevægelighed. Andre spilleregler kender jeg ikke, men jeg vil også sige, at jeg her på det sidste vil håbe, at velviljen hos de to partier vil sejre, og at den til sidst vil give sig udtryk i, at man stemmer for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak til socialministeren for de mange gode samtaler, vi har haft om dette lovforslag. Men medens socialministeren hævder, at det er et skridt i den rigtige retning, så opfatter vi det nærmest som et spring, der stopper undervejs og derefter falder ned. Det vil altid være socialministerens opgave at hjælpe mennesker, der er i nød, og det forslag, som nu foreligger, vil gøre det totalt umuligt for mennesker, der er svagt stillet og har det socialt dårligt, overhovedet at finde ud af, hvad det er, vi gør. Derfor er en af vore vægtigste anker imod forslaget, at det er det rene bureaukрати, den rene Storm P.-maskine, som vi nu sender mennesker ud i, der måske skal pensioneres på livstid. Det kan vi faktisk ikke være bekendt i dette Folketing. Vi får to slags pensioner, vi får to kompetencegivende instanser, vi får to anke-

veje, og så får vi søreme kun én måde, det hele skal betales på. Hvem skal kunne finde ud af det? Hvem skal kunne hitte rede i den labyrint, den Storm P.-maskine, som vi putter mennesker ind i?

Vi mener ikke, at udvalgsarbejdet nødvendigvis ville være nemt, men vi mener, at det havde været smukt, hvis ministeren havde givet sig lige præcis sommeren over til at diskutere dette spørgsmål med alle dem, det vedrører, alle dem, hvis hjerteblod, hvis liv og helbred, hvis kommende tilværelse det faktisk opererer med. De to kompetencegivende pensioner, de to ankesystemer, de to veje og den ene betaling tyder ikke på, at alt det mundsvejr, som vi fra tid til anden hører fra regeringen, især fra en bestemt minister, om operation regelstorm rigtig er nået frem til de sidste kontorer, ministerkontorerne. Jeg synes, det er ærgerligt, at ministeren har givet op midt i springet. Hvordan skal vi kunne forklare mennesker, der nu skal have førtidspension, hvordan systemet virker, og hvordan agter ministeren selv at forklare de mennesker det?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg bliver også nødt til at komme op og svare på, om SF mener, at ændringsforslaget til lovforslag nr. L 62 er et skridt i den forkerte retning i forhold til det oprindelige. Nej, det mener jeg ikke det er. Det er slet ikke noget skridt i nogen retning. Det er et skridt på stedet, og det er spild af tid. Vi synes, at en af de vigtigste ting, der var i det oprindelige forslag, var de forskellige refusionssatser. Vi gjorde fra starten opmærksom på, at så længe man fastholder, at man vil have en ens refusionssats på førtidspension og revalidering, vil det betyde på kort sigt, at det er billigere for kommunen at lade folk førtidspensionere. Argumentet om, at det på lang sigt bedre kan betale sig at revalidere folk, holder ikke, fordi den kommunale økonomi for øjeblikket helt akut og kriseramte kun er til kort sigt.

Blandt de henvendelser, vi har fået i Socialudvalget under behandlingen af denne lovgivning, er der henvendelser fra Positivgruppen. Det drejer sig her om en befolkningsgruppe, som vi ved er livstruet, som vi ved hver måned er afgørende for, men Socialministeriet har i sit forslag ikke taget højde for de problemer, de